

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' דברים ו' מנחם אב תשפ"א

החברותא בשאון פנימי לחברים גליון מס' 661

פנינים יקרים מפרשת השבוע ומעניני גלות וגאולה

אלה הדברים וכו' (א, א) הטעם שנקרא משנה תורה, כי בארץ ישראל השנת התורה כפולה מחו"ל, על כן אמר בלשון משנה תורה כפילות והיא השנת ארץ ישראל. ולכך נאמר משנה תורה כי בספר זה חזר ושנה.

(אור החכמה)

אלה הדברים וכו' (א, א) פרש"י מנה כאן כל המקומות שהכעיסו לפני המקום. משה רבינו תלה את קולר החטא לא בישראל אלא בגריעות המקומות בהם חנו שעל ידם נכשלו והתדרדרו לחטא - המקומות שהכעיסו...

אלה הדברים וכו' (א, א) פרש"י לפי שהן דברי תוכחות וכו' לפיכך הזכירן ברמזו מפני כבודן של ישראל. ע"כ גוף החטא כבר לא היה בדור החדש רק שעדיין היה נמצא רמז החטאים כי לא ניתקן לגמרי כל החטאים הנ"ל לכן הזכירן ברמז.

הואיל משה באר התורה הזאת לאמר ה' אלקינו דבר אלינו בחורב לאמר (א, ה) וצ"ב הדרשות לאמר ונראה בהקדים דברי הברטנורא על המשנה באבות דלהכי סדרו משה קבל תורה מסיני הואיל דאותו המסכת כולו מוסרים ומצינו שגם הגויים חבירו ספרים בעניני המוסר לכן הקדים שהכל מפי הגבורה נמסר למשה רבינו. לזה פירש הפסוק הואיל משה באר לאמר שה' אלקינו דבר אלינו בחורב לאמר. (זכרון דברים) **לא אוכל לבדי שאת אתכם (א, ט)** יש לדקדק על לשון שאת. ונראה על פי מה שאמרו חז"ל במסכת ר"ה (י), ע"א היכא עביר חד אמר נושא וחדא אמר כובש. כך סברת פלוגתם, בהקדים החומאים הבאים מצד כבודת החומר הגשמי, לעומת המצוות הבאים מצד הנשמה המה רוחניים ודרך דבר רוחני לעלות מעלה, ומי שרוצה המשקל שוה צריך לשאת את הכבדים או לכבוש את הקלים, והקב"ה רוצה לזכות את ישראל שיהיה עכ"פ שניהם שוין, וזוה פליגי חד אמר נושא את העוונות וחד אמר כובש את הזכויות לזה פירש משה רבינו באמרו בלשון שאת שלא אוכל שאת זולת עזרתו יתב"ש. (שפתי צדיקים)

ה' אלקיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים הרב, ה' אלקי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים (א, יא) צריך להבין למה אמר תחילה ה' אלקיכם וכו' ואח"כ אמר ה' אלקי אבותיכם יוסף עליכם וכו'. יוסבר בדרך משל אדם פשוט מקבל מתנה מועמת על ידי איש פשוט אבל אדם חשוב מקבל מתנה חשובה על ידי איש חשוב. וזהו בתחילה ה' אלקיכם הרבה אתכם ככוכבי השמים, אך אח"כ ה' אלקי אבותיכם יוסף עליכם ככם אלף פעמים וכו', וד"ל.

ואצוה את שפטיכם וכו' שמוע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו (א, מו) בתחילה כתוב בין איש ובין אחיו שדרושה מומחיות לשפוט כראוי בין ידידים, ומומחיות יתר דרושה בין אחיו ובין גרו. (יבא מל)

בשנאת ה' אותנו וכו' (א, כז) דרשו חז"ל עה"פ נתנה עלי בקולה (ירמיהו יב) וזה גרם כל החורבן, מכ"ש שיש לנו ללמוד שמדת טובה מרובה, כשבני ישראל מקבלים יסורים באהבה ומאמינים כי הוא חסד השי"ת את אשר יאהב ה' יוכיח, ויוכל להיות זה מפתח של גאולה להפוך ליסורים של אהבה וכו'. (שפת אמת)

וייראו מכם וגשמתם מאד (ב, ד) התורה מרמזת כאשר תראו שבני עשו מפחדים מכם תחשבו שכוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה. לכן כתוב וגשמתם מן הגאווה לדעת שהפחד מכם הוא רק כי השי"ת נמטע בהם הפחד.

(יבא מל)

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

האשק שיחת פרא"ש זיע"א אלצא' חג השבועות תשל"ז האבא ליפאס ע"י א.א.

ט

מהניא" כפי שאמרו חז"ל. אין לרבש"ע תענוג יותר גדול ממתי שבשר ודם נעמד לפניו בשפלות כזו ש"אין מתום בבשרי מפני זעמך" והוא דורש בחוצפא: "רבש"ע די לצרותינו! כמה זמן עוד תשאיר אותנו בגלות המרה הזו! כמה יארך עוד הזמן שתעשה מאיתנו צחוק? - יושב בשמים ישחק ה' ילעג למו'. עד מתי יאהבו ריק יבקשו כזב סלה? די רבש"ע. העבודה שלנו הביאה אותנו לכך שאנו יכולים לבוא אליך עם החוצפה הכי גדולה ולדרוש שיותר לא תצער אותנו. שתאחד את כל העולמות. יש לך די חיילים. יש לך צדיקים ששפכו את דמם עבורך במשך כל הדורות. אין לך במה להתבייש. כמה זמן עוד תצער אותנו בגלות? כמה זמן עוד תחזיק אותנו בגלות החשוכה והמרה הזו?" כאשר אנו נהיה באחדות גמורה, שאיש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק, נוכל לבוא כלפי שמיא עם החוצפה הכי גדולה, ויהיה לנו כח לרדת למדבריות, ולקחת כביכול בחזקה את הרבש"ע ולתבוע: "רבש"ע, תתעורר מהתרדמה שגזרת על עצמך, תתעורר ותגאל אותנו! כמה זמן תשאיר אותנו במדבריות? כמה זמן תכאב בגללנו?"

אבל כל זה יכול להיות רק אם אנו למטה נהיה באחדות, ועייזי יהיה למעלה אחדות של הצדיקים האמיתיים. עלינו למשוך אותם בכח הכי חזק. והם מחכים על זה. הם הרי כאובים עוד יותר מאיתנו. הם

זוהי התכלית של הבריאה, אך אנו בכוחות עצמינו איננו יכולים להגיע לכזו שלימות, בדור יתום כזה ש"תענו במדבר בשימון דרך עיר מושב לא מצאו" אנו תועים בדרך ואיננו יכולים למצוא את השלימות, רק אם נתאחד ותשרור בינינו האחדות. לכל אחד ואחד יש ניצוץ שעליו לתקן ולהעלות, וכשאנו נגיע לשלימות האחדות יהיה לנו כח להתאחד עם הצדיק אמת, שזה הרבש"ע בעצמו - צדיקו של עולם כמש"כ "צדיק ה' בכל דרכיו", ואז נוכל להעלות את הניצוצות שלנו. בחטא עץ הדעת נגרם שבירת הכלים וכל הנשמות נתגלגלו בכאלו מדבריות שאי אפשר כלל להשיג את מציאותם של המדבריות הללו. בכזה מדבר שממה אנו שרויים, ואין לנו יכולת להגיע לאותם מדבריות ומקומות נידחים שהניצוצות שלנו נדחו ונתפזרו שם. אין שום דרך לצאת מן הסבך הזה רק אם נגיע לשלימות האחדות ואז הרבש"ע יגאל אותנו, אז נוכל להשיג את הניצוצות שנדחו ונתפזרו.

עלינו להתאחד כאן למטה בארץ, ואז הרבש"ע יתאחד אתנו למעלה. הרי לכל אחד יש שורש בצדיק אמת שלו, וממילא כאשר יהיה אחדות למטה כמו כן יהיה אחדות למעלה, ומהאחדות שלנו יש כח לעליונים. אנו נתעקש אצל הרבש"ע: "אתה מוכרח לגאול אותנו, לא יעזור לך כלום! תגאל אותנו! מי שאמר לעולמו די יאמר לצרותינו די..." ו"חוצפא כלפי שמיא

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

אנו צריכים להתאחד ולהיות באחדות, ולהגיע אל הדרך ש"מבשרי אחזה אלוקה". על כל אחד להתעקש ולא להרפות עד שנגיע לכזו אחדות שנוכל להכריח את הרבש"ע למעלה. שהצדיקים האמיתיים - שכל אחד יש לו שייכות לצדיק שהוא השורש שלו - יתאחדו, וירדו לאותם מדבריות שכל אחד יש לו שייכות עם הניצוצות - שהם גלגולים שלו - שנדחו לשם, ויבקשו את הרבש"ע בכח: "תתעורר, עד מתי יאהבו ריק יבקשו כזב סלה? אל תתן ה' מאווי רשע זממו אל תפק!" ואז הוא יתעורר. אולם האחדות הזו למעלה לא תיתכן רק ע"י האחדות שלנו כולנו. לדור שלנו יש שייכות עם כל הדורות, אנו דור המדבר, והדור של חורבן בית ראשון, ובית שני, וכל הדורות. כל אחד כאן הוא מכל הדורות כולם. והתפקיד שלנו להתאחד ביחד, וכל אחד ימצא את הניצוצות שלו שתועים במדבר בישמון דרך עיר מושב לא מצאו. הם בעצמם לא יכולים למצוא עיר מושב, ורק אם אצלינו יהיה אחדות למטה, נוכל להגיע עם החוצפה הכי גדולה לצדיקים האמיתיים: "מה לכם ישנים? עורו ישנים משנתכם! עד מתי תשכבו באפס מעשה, תתעוררו ובקשו רחמים מהרבש"ע שיתעורר מהגלות הארוכה הזו. מספיק כבר עם הצרות שלנו. מספיק עם המחלות. מספיק עם המחלוקות בתוך הבתים. והמחלוקות שיש לכל אחד עם החברים. מספיק עם הקנאה. ועם האדנות והישות של כל אחד."

המשד יבוא אי"ה

שרויים בכאב נורא, וללא הרף הם מחכים עלינו שנתעורר. עד אז גם הם אנוסים להיות כישנים. כל עוד שאנו לא נתעורר לא נוכל להגיע אל האחדות.

רע מאד יהיה אם יגיע הרגע הזה ואנו עוד לא נהיה באחדות. אוי וי יהיה לנו אם הניצוצות ישארו נידחים. מי יעזור להם? הרי זה אנו עצמינו. כל עוד שאנו לא נהיה באחדות משיח אינו יכול לבוא. כבר אלפי שנים מדברים שהוא יבוא, אבל כל הדיבורים הם לריק, כי כל עוד לא תהיה אחדות משיח לא יבוא.

,

כשתהיה אחדות לא ירצה כל אחד בשביל עצמו, ולא ירדוף להיות בראש. היום כל אחד רוצה להיות הראש, והוא רוצה לשכוח "כי ממך הכל ומידך נתנו לך". וזוהי סיבת הגלות הארוכה שלנו, מחמת שיש בינו שונאת אחים ש'איש את רעהו חיים בלעו', כי בגלל שהוא שוכח מבורא העולם הוא חושב שהחבר נוגע בו, והוא חי בדמיון - דמינו כאריה יכסוף לטרוף וככפיר יושב במסתרים, הוא רוצה לבלוע את השני כי נדמה לו שהשני הוא בע"ב. והוא אינו יודע שאי פעם צריך לתת דין וחשבון. ואינו יודע שבגלל זה יהיה לו סוף שחור. אז כבר הוא יראה מה זה ניצחון. צריך להזהר לא לקחת שום דבר מהרבש"ע, ולהשמר לא להיות רשע. כל אחד שיציק לחבר יתן על כך דין וחשבון. ואם יהיה שנאת אחים הוא ישלם על כך. אוי וי יהיה ביום הדין שלו. אז כבר אין אפשרות לברוח. צריך לזכור את זה עכשיו כי אח"כ יהיה מאוחר מדי.

המשך פנינים יקרים

אתם עוברים בגבול אחיכם בני עשו (ב, ד) איתא בילקוט יש לכם חלק בעוה"ז שהוא לעשו, כי יעקב בחר לו עוה"ב ועשו עוה"ז ע"ש הרמז כי דור המדבר היו מוכנים להיות למעלה מן הטבע לגמרי ואחרי החטא הוצרכו לעבור דרך עוה"ז ולכך צריכין שמירה וע"ז מסים המדרש ק"ו אנו שנמבענו ביניהם על אחת כו"כ שצריך שמירה. (שפת אמת)

ואתחנן אל ה' (ג, כג) מאחר שלא כל אחד מסוגל לעמוד בתפלה בכל עת כדוגמת הרועה הנאמן שהתפלל דוד, לפיכך תיקנו עתים מיוחדים לתפלה שבהם יוכל כל אחד ואחד לעמוד בתפלה - לאמר.

(ייטב לב מסיגט)

אתה החלות להראות את עבדך את גדלך וכו' (ג, כז) תחילה מוטל על האדם לראות את שפלות עצמו-עבדך ורק לאחר מכן להתבונן בגדולתו יתברך - את גדלך.

אתה החלות להראות את עבדך (ג, כד) אף ההתעוררות הראשונה שבאדם שנראה כאילו זו נובעת מעצמו, אינה אלא ממנו יתב"ש כי גם תחילת העבודת אינה מכוונו של האדם אלא נמשכת מהשי"ת.

(לקוטי תורה לבעל התניא)

ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר (ג, כג) ידוע אהבת השם לישראל וכל המאורעות אשר לישראל המה מאת ה' לטובה אע"פ שתחילת המעשה אינו כל כך. וזהו ואתחנן לאמר שהוא לשון אהבה כמאה"כ (דברים כו, יח) וה' האמירך כלומר שאהבתך היינו החסד שלך עלי יתגלה עכשיו וכן כתוב הראני ה' חסדך (תהלים פה). (קדושת לוי)

ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר (ג, כג) מילת לאמר אומר דרשני, ונראה ענינו אם יחשוב האדם באמיתות מחשבתו גדולת הבורא ושפלות האנושי יאחזנו הפחד והרעדה לאין תכלית כאילם לא יפתח פיו לולא העזר מאת ה', וז"ש ואתחנן אל ה' בתחילה שיעננו ה' שתהיה שגורה בפיו שיוכל להתפלל אח"כ לאמר.

(פנים יפות)

מזמור לאסף אלקים באו גוים בנחלתך וכו' (תהלים עט) לכאורה לא היה צריך למימר מזמור אלא נהי או קינה או דכי אלא משל למלך שעשה חופה לבנו, ובנו מינפו לא רצה המלך להחריב בעצמו מה עשה? סילק השגחתו ממנו ובאו האויבים והחריבו נמצא שהמלך לא חרב בעצמו ובוה ניכר אהבת המלך אל בנו. וזהו מזמור לאסף באו גוים בנחלתך.

אלי ציון ועריה כמו אשה בציריה וכו' (קנינת לת"ב) והכלל כי האשה בשעה שכורעת לילד יש לה צער, אבל באמת אח"כ כשתלד יהיה לה שמחה גדולה, אבל העומדים אצלה יש להם שמחה גם בשעת צערה כי יודעים שבודאי תלד בס"ד בן או בת, כן באמת ציון אפילו שעכשיו יש לה צער מחרבנה, הוא רק כאשה בציריה אשר באמת הקב"ה שמח כי הוא יודע שהצער הוא רק לשעה אבל אחרי זה יבנה הקב"ה ביתר בשאת וביתר עוז.

ענין הצר והיגון להיות מיצר ודואג על חסרון ביהמ"ק כמ"ש בכל עצב יהיה מותר, בדאגה לבנינה, אבל להיות עצב מיצר ודואג על העבר מה זה ועל מה זה, כי העצבות היא הקליפה היותר קשה מכולם שהרי הע"ז נקראת על שמה עצביהם כסף וזהב...

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050
☎ 02 - 5829688 פקס: 02 - 5325477
ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

